

koster jo ikke noget, og jeg har set masser af eksempler på ægtepar, der har gået hjemme, begge har været arbejdsløse, men de har haft meget, meget overskud og meget kærlighed til deres børn. Så den synes jeg ikke hænger rigtig sammen med pengene.

Til fru Line Barfod: Jamen det kan godt være, at det var meget chokerende, at jeg nævner ordet internat. Men i vores parti synes vi faktisk, at børn ofte tilbringer mange, mange timer i en institution. Og vi så gerne, at små børn kunne blive hjemme hos forældrene så lang tid som overhovedet muligt, måske helt frem til skolealderen.

Kl. 11.45

Så blev der sagt, at det faktisk er sådan, at man ser i nogle kommuner, at forældre, der går hjemme, sender deres børn på institution. Jamen hvis alle beholdt deres børn hjemme, var der pludselig også legekammerater i kvarteret, så jeg tror ikke, forældrene ville komme til at mangle børnene, og børn har godt af at være sammen med forældrene. Det mener vi i vores parti.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Diskussionen er efterhånden ved at blive temmelig mærkværdig. Den er nærmest ved at udvikle sig til en diskussion om, hvorvidt vi skal tilbage til det samfund, hvor kvinderne gik hjemme sammen med børnene, indtil børnene kom i skole.

Det er muligt, Dansk Folkeparti ønsker at vende tilbage til den situation, der fandtes i en ganske kort tidsperiode, men jeg tror, de fleste andre faktisk er glade for, at vi er kommet til en situation i dag, hvor man har mulighed for at komme på arbejdsmarkedet og har mulighed for, at ens barn kan være i en god børnehave, lege sammen med andre børn og få gode pædagogiske tilbud.

Det forslag, der ligger her, tager, som fru Pia Kristensen siger, lige præcis udgangspunkt i, at behovet er arbejdsmarkedets. Fru Pia Kristensen sagde meget klart, at de, der har størst behov, skal have pladserne, og at de, der har størst behov, er dem, som erhvervslivet ønsker ud på arbejdsmarkedet. Det har overhovedet intet med børnenes behov at gøre, og det er dét, der er vores anklagepunkt.

Vi ønsker, at man i stedet tager udgangspunkt i børnene og sikrer børnene retten til en plads. På samme måde, som vi tidligere behand-

lede narkomaners ret til at få en plads, må det altså også være muligt at sikre, at alle børn i det land har ret til en plads i en god børnehave eller vuggestue, ligesom de har ret til en plads i folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg leder lidt efter sammenhængen i Dansk Folkepartis politik. Jeg troede egentlig, at vi var fælles om at glæde os over, at man også i mange indvandrerfamilier har vurderet, at det ville være godt for børnene at komme ud blandt andre børn, også selv om moderen ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet, med deraf følgende meget nemmere tilegnelse af det danske sprog og en meget, meget god tilegnelse af de sociale kompetencer, som skal til for at begå sig i det danske samfund.

Der har været en, synes jeg, fantastisk og meget positiv stigning i antallet af børn med indvandrerbaggrund, som kommer i danske daginstitutioner, uanset at deres forældre eller måske kun moderen ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet. Det troede jeg egentlig vi var fælles om at glæde os over, men jeg kan forstå, at det ikke gælder for Dansk Folkeparti. Det er ellers noget af det mest positive integrationsfremmende, vi har set op gennem 1990'erne.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Fru Line Barfod synes, det er ved at udvikle sig til en lidt mærkværdig diskussion. Det kan da godt være, fru Line Barfod synes det, men i Dansk Folkeparti synes vi ikke, det er mærkværdigt at ønske, at børn skal være mere sammen med forældrene.

Så til det med at gå lidt tilbage i tiden: Jamen hvad er der galt med det? Der er faktisk mange gode ting fra gamle dage, der kunne bruges i dag, og så så verden måske lidt anderledes ud.

Fru Charlotte Dyremose kom som spørger tidligere ind på børns ret til en plads. Små bitte børn beder jo ikke selv om at komme på en institution, de bliver bragt derhen af deres forældre. Der er ingen, der spørger dem, om de vil være der eller ej, så det med børns ret til en plads er nok snarere forældrenes ret til en plads til deres børn. Men som sagt har vi ikke noget imod gamle dage, for vi mener, der var gode ting dengang, som vi godt kan bruge i dag. Dengang havde børn og forældre nemlig mere tid sammen.